

Quan hệ giữa nhà cầm quyền và Hội Thánh

Lê Anh Huy

Mọi người phải vâng phục các đấng cầm quyền trên mình; vì chẳng có quyền nào mà chẳng đến bởi Đức Chúa Trời, các quyền đều bởi Đức Chúa Trời chỉ định" (Rô-ma 13:1)

Sau khi tổ phụ loài người phạm tội, tội lỗi đã đi vào thế gian và khống chế con người. Một biểu hiện của tội lỗi là khuynh hướng nổi loạn trong mọi cá nhân. Con người tự nhiên biết chống lại quyền bính trên mình từ khi biết nói. Chúng ta hãy nhìn xem trẻ em lên ba tuổi đang tập nói. Chữ chúng nó hay dùng là "KHÔNG" để chống đáp lại cha mẹ. Do đó, Kinh thánh dạy chúng ta tuân phục các đấng cầm quyền trong gia đình, trong hội thánh, trong sở làm và ngoài xã hội. Giáo lý này luôn luôn nhắc nhở Cơ Đốc Nhân về trách nhiệm giữ gìn giếng mối xã hội và gia đình được bền vững bằng cách tuân phục các đấng cầm quyền trên mình. Nếu không có giáo lý này để kiềm chế con người thì đời sống xã hội rất dễ xáo trộn, và tình trạng vô chính phủ (anarchy) rất dễ xảy ra. Tuy nhiên, vì tất cả mọi người, kể cả các đấng cầm quyền trên mình đều bị lũng đoạn bởi tội lỗi và hậu quả là hạt giống phản nghịch cùng Đức Chúa Trời nảy mầm trong tất cả chúng ta, nên không thể có sự tuân phục vô điều kiện như chúng tôi sẽ lần lượt trình bày sau đây.

1- Quyền tể trị của Thiên Chúa

Thiên Chúa tể trị trong lịch sử nhân loại. Ngài lập nhà cầm quyền này, phế nhà cầm quyền kia (Thi Thiên 75:6-7). Chúa xúc dầu cho ông Sao-lơ (1 Sa-mu-ên 10) và lập ông làm vua; cũng chính Chúa phế Sao-lơ (1 Sa-mu-ên 15:23) và lập Đa-vít (1 Sa-mu-ên 16) khi vua không còn tuân phục Chúa nữa. Tuy nhiên, khi xã hội suy đồi, lòng con người không còn hướng về Thiên Chúa nữa, có những kẻ gian ác lên cầm quyền để áp chế người dân, gây chiến tranh tang tóc và làm cho xã hội càng thêm thối nát: "Chúng nó đã lập vua mà không bởi ta, lập quan trọng mà ta không biết." (Ô-sê 8:4). Có thể nào con người lập nên đấng cầm quyền mà Thiên Chúa không biết? Câu Kinh Thánh này có đi ngược lại với thuộc tính toàn năng của Thiên Chúa hay không? Câu trả lời là không vì nếu Thiên Chúa muốn một sợi tóc trên đầu một người không rơi xuống đất thì nó sẽ không rơi xuống đất. Tuy nhiên là Đấng Toàn Năng, Thiên Chúa vẫn tôn trọng sự lựa chọn tự do của con người. Như vậy, con người có thể lập nên một chính quyền trái ý tốt lành của Thiên Chúa, nhưng Ngài vẫn cho phép điều này xảy ra. Vì Chúa là Đấng Toàn Năng và Toàn Tri, sự lựa chọn xấu của con người không làm Chúa ngạc nhiên, không buộc Chúa phải thay đổi chương trình và không làm hỏng chương trình đời đời của Thiên Chúa. Vì Ngài là Đấng Toàn Năng, Ngài có thể dùng cả sự lựa chọn thiện và ác của con người để thúc đẩy vương quốc của Ngài. Ô-sê 8:4 chỉ nói lên một hiện thực là sự chọn lựa ác của con người chống nghịch lại với ý muốn tốt lành của Thiên Chúa, nhưng Ngài vẫn cho phép xảy ra. Vì sự chọn lựa của con người không làm hỏng chương trình đời đời của Thiên Chúa, nên Ngài mới thật sự toàn năng.

Lẽ đạo về đấng cầm quyền là một nghịch lý khá phức tạp. Một mặt mọi đấng cầm quyền nằm trong sự tể trị của Thiên Chúa, mặt khác họ cũng nằm dưới quyền của Satan (Lu-ca 4:6-7). Sách Đa-ni-ên cho biết rằng có những ác linh làm việc bên cạnh các đấng cầm quyền, do đó chúng ta thấy có những kẻ cầm quyền rõ ràng là công cụ của Satan [1]. Tuy vậy, Chúa vẫn nắm quyền tối cao trên Satan, như sách Gióp mô tả về sự hoành hành của Satan đối với Gióp trong phạm vi mà Chúa cho phép (Gióp 1,2). Quyền tể trị của Đức Chúa Trời trên đấng cầm quyền được Chúa Giê-su xác định lại một lần nữa khi quan thống đốc

Phi-lát hăm dọa tính mạng Ngài: "[Đức Chúa Jêsus đáp rằng:] Nếu chẳng phải từ trên cao đã ban cho người, thì người không có quyền gì trên ta" (Giăng 19:11).

Chúa ban cho các đấng cầm quyền một số quyền hạn nhất định nhưng Ngài vẫn luôn luôn tể trị. Do vậy, sứ đồ Phao-lô mới dạy: "...chẳng có quyền nào mà chẳng đến bởi Đức Chúa Trời, các quyền đều bởi Đức Chúa Trời chỉ định" (Rô-ma 13:1). Tuy nhiên vì thế gian đang còn ở trong sự hoành hành của Satan (được Chúa cho phép và vì Chúa tôn trọng ý lực tự do của con người), nên mới có những chế độ chính trị hà khắc, vô nhân đạo, lũng đoạn, tàn ác, tội lỗi xảy ra trong lịch sử loài người. Chúng ta thật sự rất khó chịu khi nghĩ tới những chế độ như Nero, Hitler, Stalin, Mao Trạch Đông, Polpot, CSVN, v.v. là do Chúa "chỉ định" nhưng vì Chúa là tác giả của lịch sử nhân loại nên chúng ta phải tin như vậy [2]. Mỗi chính quyền, thiện hay ác vẫn nằm trong chương trình đời đời của Thiên Chúa và vẫn phục vụ cho một mục đích nào đó của Ngài. Tỉ dụ như Nebuchadnezza, vua Babylon được đẩy lên để trừng trị dân Do Thái về sự phản bội lại Đức Chúa Trời của họ (Giê-rê-mi 27). Tuy vậy, chính Babylon sẽ bị trừng phạt sau này vì sự gian ác của họ (Giê-rê-mi 50). Mặc dù chúng ta không biết và hiểu hết chương trình của Chúa dành cho mỗi nhà cầm quyền, nhưng người Cơ Đốc chúng ta tin rằng: "Đức Chúa Trời chúng tôi ở trên các tầng trời; phạm điều gì vừa ý Ngài, thì Ngài đã làm" (Thi Thiên 115:3).

2- Sự lựa chọn của con người

Mặc dù sự lựa chọn thiện hay ác của con người không làm thay đổi chương trình đời đời của Thiên Chúa, sự lựa chọn đó quyết định cho việc sống hay chết của chúng ta.

Có rất nhiều người Việt Nam đổ tội cho cộng sản về tình trạng đất nước ngày hôm nay, nhưng tất cả dân tộc Việt Nam phải chịu trách nhiệm về thảm trạng này. Ngược dòng lịch sử chúng ta thấy rằng, vì các triều vua nhà Nguyễn bế quan toả cảng, cấm đạo, nên người Pháp mới lấy cớ xâm lăng nước ta. Vì đất nước lạc hậu, vì vua Nguyễn không nghe lời Nguyễn Trường Tộ để canh tân đất nước, nên chúng ta mới mất nước trong tay người Pháp. Vì các đảng phái quốc gia yếu đuối, chia rẽ nên tất cả các cuộc kháng chiến chống Pháp mới thất bại. Do đó, Hồ Chí Minh mới có dịp thí nghiệm chủ nghĩa cộng sản quốc tế tại nước Việt Nam. Vì Hồ Chí Minh được nhiều người Việt Nam ủng hộ, nên chủ nghĩa cộng sản mới du nhập vào Việt Nam. Vì một số dân chúng Miền Nam Việt Nam ủng hộ Việt Cộng, nên toàn miền Nam và cả đất nước rơi vào tay cộng sản thật dễ dàng. Một chuỗi dài vì-nên cho chúng ta thấy một điều: là thảm trạng ngày hôm nay là do chúng ta có những chọn lựa xấu. Nhưng đi sâu hơn bề mặt của những nguyên nhân kinh tế, văn hóa và chính trị của Việt Nam, vấn nạn của đất nước ngày hôm nay là do dân tộc Việt Nam không biết đến Đức Chúa Trời. Đa số người Việt theo tôn giáo vô thần, chối bỏ sự hiện hữu của Thiên Chúa. Nền văn hóa vô thần đó là nơi khá thích hợp cho chủ nghĩa cộng sản nảy mầm và phát triển. Chủ nghĩa cộng sản là chủ nghĩa vô thần có hệ thống và những người theo nó có cả một hệ thống quân đội, công an, nhà tù để áp bức những người không theo. Điều này hoàn toàn trái ngược với ý lực tự do của con người mà ngay cả Thiên Chúa vẫn tôn trọng. Tuy Thiên Chúa tôn trọng sự lựa chọn của con người, chúng ta vẫn phải trả giá cho sự lựa chọn của mình. Như Adam và Eva trả giá cho sự phạm tội của mình là bị đuổi khỏi vườn địa đàng, dân tộc Việt Nam cũng trả giá cho sự chối bỏ Chúa bằng chính sách cai trị tàn bạo của đảng Cộng Sản. Chính sách tàn ác này trái với sự tốt lành của Thiên Chúa, nhưng Ngài vẫn cho phép nó xảy ra vì sự lựa chọn của con người. Từ khía cạnh đời đời của Thiên Chúa, Ngài cho phép mọi sự lựa chọn của con người, ác cũng như thiện, xảy ra và dùng cả hai để mở mang nước trời, để danh Ngài được vinh hiển. Nhưng đứng về góc cạnh của con người, sự lựa chọn của chúng ta là yếu tố quyết định cho **sự sống** và **sự chết** của mình như cây sự sống và cây kiến thức là các sự lựa chọn khả dĩ của hai vợ chồng Adam và Eva vậy.

Tương tự như vậy, sự chọn lựa đẹp lòng Chúa của một dân tộc sẽ đưa tới kết quả như sau:

"Nước nào có Giê-hô-va làm Đức Chúa Trời mình, Dân tộc nào được Ngài chọn làm cơ nghiệp mình có phước thay!" (Thi-Thiên 33:12)

Và đây là hậu quả của sự lựa chọn trái với ý Ngài:

"Kẻ ác sẽ bị xô xuống âm phủ, và các nước quên Đức Chúa Trời cũng vậy" (Thi Thiên 9:17)

Quá trình lịch sử của nhân loại chứng minh cho chúng ta thấy một điều: chương trình (thưởng - phạt) của Thiên Chúa dành cho các dân tộc luôn luôn như vậy. Do đó, mặc dù nước trời trong thời Tân Ước cao hơn nước thế gian, Thiên Chúa vẫn còn tể trị trên các nước trên đất, nhưng Ngài tôn trọng quyền lựa chọn của mọi người. Suy nghĩ như vậy, chúng ta thấy rằng thảm trạng của đất nước Việt Nam ngày hôm nay là do cha anh chúng ta đã có những chọn lựa xấu. Nhưng cơ bản hơn hết là do đất nước Việt Nam không nhận Đức Chúa Trời là Chúa của mình. Do đó, nếu một Cơ Đốc nhân có lòng thương xót cho dân tộc mà từ đó mình đi ra thì đừng có quay lưng lại, phủ tay mà nói rằng "tôi không làm chính trị" và vô tình trao cho người chưa/không tin Chúa quyền thao túng, làm ác chối lành, để sự rửa sả của Thiên Chúa đổ lên đầu con cháu mình.

3- Thái độ của Cơ Đốc nhân đối với chính quyền

Chúng ta thấy rằng mỗi đảng cầm quyền phục vụ cho một mục đích nào đó của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời chỉ định đảng cầm quyền *"cho nên ai chống cự quyền phép, tức là đối địch với mạng lịnh Đức Chúa Trời đã lập; và những kẻ đối địch thì chuốc lấy sự phán xét vào mình"* (Rô-ma 13:2). Khi dạy dỗ như vậy sứ đồ Phao-lô không những buộc Cơ Đốc nhân phải tuân phục các đảng cầm quyền chính trị, ông cũng còn buộc các đảng cầm quyền đó thực hiện sự công chính đối với người dân: *"Vả, các quan quyền không phải để cho người làm lành sợ, mà để cho người làm dữ sợ. Người muốn không sợ quyền phép chăng? Hãy làm điều lành, sẽ được khen thưởng"* (Rô-ma 13:3). Ông còn buộc họ đặt mình dưới sự tể trị của Thiên Chúa: *"vì quan quyền là chức việc của Đức Chúa Trời để làm ích cho người. Song nếu người làm ác, thì hãy sợ, vì người cầm gươm chẳng phải là vô có; người là chức việc của Đức Chúa Trời để làm ra sự công bình và phạt kẻ làm dữ"* (Rô-ma 13:4). Do đó, không giống với điều chúng ta thường nghĩ là Phao-lô, trong Rô-ma 13:1-4, chỉ dạy bốn phạm một chiều của Cơ Đốc nhân đối với nhà cầm quyền, ông còn trối buộc nhà cầm quyền trong bốn phạm đối với người dân và Thiên Chúa, là Đảng cầm quyền tối cao.

Vì loài người tội lỗi, nên nhà cầm quyền không thể toàn thiện. *"Vì mọi người đều phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời"* (Rô-ma 3:23) nên mọi nhà cầm quyền không ít thì nhiều bị lũng đoạn bởi tội lỗi. Do đó, mới có những chính thể hà khắc, vô nhân đạo, vô lương tâm như chế độ CSVN ngày hôm nay. Đứng trước tình trạng đó Cơ Đốc nhân nhiều khi thấy mình không biết phải làm gì.

Có một cuộc chiến duy nhất đáng để cho mọi Cơ Đốc nhân tham gia hết lòng, hết sức. Đó là cuộc chiến thuộc linh do Chúa Giê-su, là Chúa Vạn Quân, lãnh đạo để chống lại quyền của bóng tối. Chúa đã thắng trận đánh đó rồi trên thập giá. Chúa đã nuốt trọn lấy sự chết, tức là chúa của những sự ác trên thế gian. Và Ngài muốn mọi Cơ Đốc nhân tham gia vào chiến trận này để được chia sẻ sự vinh quang thắng trận với Ngài. Chúng ta, Cơ Đốc nhân là lính chiến thuộc linh của Ngài (Ê-phi-sô 6:10-18) theo chân Ngài để tuyên bố sự chiến thắng. Do đó, trong khi còn ở trên đất, mọi sự lựa chọn của chúng ta phải hướng về một mục đích: **Xiển dương lành, lên án dữ, trên căn bản Thánh Kinh.**

Cơ Đốc nhân chúng ta bị buộc để đặt mình (trên nguyên tắc tổng quát) dưới các đảng cầm quyền, cho dù họ thiện hay ác. Mặc dù Cơ Đốc nhân trong hai ngàn năm qua bị bắt bớ tàn khốc, chúng ta không trả thù vì "Chúa phán rằng: *"Sự trả thù thuộc về ta, ta sẽ báo ứng"* (Rô-ma 12:19). Tuy vậy, sống trong môi trường khắc nghiệt đó Cơ Đốc nhân vẫn phải tiến hành chiến trận thuộc linh đấu tranh chống lại sự ác do nhà cầm quyền gây ra. Kinh Thánh

cho biết rằng có rất nhiều con dân Chúa bất tuân đấng cầm quyền mặc dù vẫn chịu ép mình dưới quyền cai trị của họ. Tỉ dụ như trường hợp của các bà đỡ người Do Thái đã bất tuân lệnh vua Pha-ra-ôn để cho các em bé trai sống (Xuất 1:17). Câu chuyện này nói lên tiếng gọi của lương tâm, là nơi được Đức Chúa Trời gieo hạt giống thương xót và công nghĩa. Do đó, khi một Cơ Đốc nhân tuân phục chính quyền, người ấy làm vì lương tâm như Phao-lô dạy dỗ sau: "*Vậy nên cần phải vâng phục, chẳng những vì sợ hình phạt thôi, nhưng cũng vì có lương tâm*" (Rô-ma 13:5). Nhưng khi Cơ Đốc nhân bất tuân chính quyền, người ấy cũng làm vì **lương tâm**. Trong Kinh Thánh còn rất nhiều trường hợp khác về sự bất tuân chính quyền khi chính quyền đi ngược lại với luật pháp Đức Chúa Trời. Cũng chính Martin Luther bất tuân giáo hội nên mới có cuộc cải cách vô tiền khoáng hậu trong lịch sử hội thánh. Cũng chính Martin Luther King bất tuân chính quyền Mỹ về vấn đề người Mỹ da đen, nên ngày nay xã hội Mỹ mới công bằng hơn.

Khi một người tuân phục chính quyền bằng mọi giá, người đó dựng lên một hình tượng mới để thờ. Nếu Phi-e-rơ, Phao-lô và các sứ đồ khác của Chúa tuân hành nhà cầm quyền một cách mù quáng, có lẽ họ đã không chết những cái chết thảm khốc. Có lẽ họ đã được nhà cầm quyền La Mã thối nát thời bấy giờ tuyên dương là "công dân" tốt. Nhưng họ đã chọn nước Chúa hơn là nước thế gian, vì nước Chúa cao hơn nước thế gian. Khi còn sống trên đất, họ giảng dạy về bốn phận của Cơ Đốc nhân trong gia đình (Ê-phi-sô 5:22-33, 6:1-9), ngoài xã hội (Rô-ma 13:1-5) bên cạnh rao truyền về sự sống, sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su để nhờ đó nhiều người được cứu. Họ là những công dân có trách nhiệm và tuân hành luật pháp. Tuy nhiên, khi luật pháp của chính quyền chống nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời thì họ: "*Thà phải vâng lời Đức Chúa Trời còn hơn là vâng lời người ta*" (Công Vụ 5:29).

Do đó, khi Cơ Đốc nhân sống trong một xã hội mà luật pháp trên bình diện tổng quát hợp với ý muốn tốt lành của Đức Chúa Trời thì ít có vấn đề xảy ra. Nhưng khi chúng ta sống trong một chế độ chính trị chống nghịch với luật pháp của Đức Chúa Trời thì Cơ Đốc nhân phải tiến hành một cuộc chiến thuộc linh khốc liệt hơn. Một mặt chúng ta phải cầu nguyện cho nhà cầm quyền (1 Ti-mô-thi 2:1-4) để họ thay lòng đổi dạ, mặt khác phải giữ mình trong sạch, khỏi chung chạ trong công việc ác của họ (Thi Thiên 1:1). Một mặt chúng ta tuân phục luật pháp của nhà cầm quyền ác độc đó nếu nó không chống nghịch với lương tâm chúng ta, là nơi đã được Đức Chúa Trời đổi mới, mặt khác chúng ta phải đấu tranh bình vực cho người cô thế, bị đàn áp (Châm-Ngôn 31:8), phải thương xót, tiếp trợ cho những người bị bắt bớ vì chính quyền ác độc đó (Hê-bơ-rơ 13:1-3). Trên hết, Cơ Đốc nhân tuân theo mạng lệnh của Chúa để đi rao truyền tin lành cho mọi người. Và khi nước trời được mở rộng trên dân tộc mình, quyền lực của bóng tối sẽ bị đẩy lùi xuống địa ngục.

4- Kết luận

Tất cả mọi người kể cả đấng cầm quyền đều nằm trong sự tể trị của Đức Chúa Trời. Đấng cầm quyền phải đem lại phúc lợi cho người dân. Vì vậy, Cơ Đốc nhân khi còn trên thế gian phải tuân phục các đấng cầm quyền nếu luật pháp của họ không chống nghịch với Đức Chúa Trời. Khi có những trường hợp riêng lẻ mà luật pháp của đấng cầm quyền chống nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Cơ Đốc nhân được quyền bất tuân luật pháp đó theo từng trường hợp riêng. Nguyên tắc của Cơ Đốc nhân là: **Thà phải vâng lời Đức Chúa Trời còn hơn là vâng lời người ta.**

Sách Tham Khảo

- 1- Erwin W. Lutzer, Twelve Myths Americans Believe, Moody Press, p. 158 (1993)
- 2- Ibid. p. 159